

Την τροφή αυτών στον γέροντα Άγιο Παΐσιο

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Μέρα γεμάτη γλυκασμό αγιορείτικο
κι αδρή αφή σε κομποσχοίνι μάλλινο
Όλ' η πλαγιά ησύχαζε κάτω απ' τον ήλιο.
Μπορούσες να διακρίνεις με κλειστά μάτια
ακόμη κι ένα φύλλο τής λεφτοκαρυάς αν έπεφτε,
ή του φιδιού το πέρασμα επάνω στη φρυγμένη
πέτρα ή ανάμεσα στα κίτρινα χορτάρια.
Ο Γέροντας μάς είδε πριν να φτάσουμε
κ' είπε τα ονόματα μας δίχως να μάς ξέρει.
Καθήσαμε στον ήσκιο ενός δέντρου
και θαμπωμένοι τον κοιτούσαμε.
Μιλούσε ήρεμα κι απλά. Η αγιότητα
γλύκαινε κάθε λόγο του πριν έρθει
να κατοικήσει μέσα μας. Και όταν
άρχισαν να έρχονται στα πόδια και στα χέρια του
ζητώντας του τροφή ένας αητός, μια γάτα, ένα φίδι,
τούς είπε ήσυχα:
«πηγαίνετε Αβεσσαλώμ και Μάρθα,
κι εσύ Αρμαγεδδών τώρα έχουμε φίλους.
Σε λίγο, σαν τελειώσουμε, θα σάς φωνάξω».
Όταν ο υποτακτικός μάς έφερε το κέρασμα
κ' είπε πως θα 'ναι ώρα εσπερινού σε λίγο,
ο γέροντας πήρε να ψάλλει: «πάντα

προς σε προσδοκῶσι δούναι
την τροφήν αυτών, δόντος σου αυτοίς συλλέξουσι».
Και αμέσως ἔφτασαν
ο Αβεσσαλώμ, η Μάρθα, κι ο Αρμαγεδδών
να εκζητήσουν ἀπ' το ἅγιο χέρι την τροφή τους,
ενώ εμεῖς ετοιμαζόμασταν να ψάλουμε
τ' Ἀνοιξαντάρια και το Κύριε εκέκραξα...
(Π.Πάσχος-Πικρό Ψαλτήρι, εκδ.Ακρίτας , Αθήνα 1983, σσ 68-69)
Πηγή:talantoblog.blogspot.gr